

POÄNGLÖST REPORTAGE OM "SEMINARIEPARKEN"

Roger Lindqvist skriver i UNT den 5 juni att det inte är många som använder Seminarieparken. Stämmer det?

Först måste klargöras att "Seminarieparken" är inte en allmän park utan ett privatägt markområde som sköts dåligt. Vid mitt senaste besök där på onsdag förmiddag (10.00, 6 juni), växte gräset knähögt på sina ställen mellan de upptrampade spontanstigarna.

Dessutom kunde jag konstatera att området är inhägnat av ett trådstaket överväxt av tät grönska som hindrar insyn med ett fåtal smala öppningar in i området. Inte särskilt inbjudande. Man kan ju lätt föreställa sig hur det blir när det TVÅ meter höga staketet ersätts av sjuvåningshus med några små passager in i parken.

Var kan man sitta och njuta av naturen? Det som finns är ett par fallfärdiga bänkgrupper, halvt dolda av buskage. Var kan barnen leka? Det finns ingen lekplats förutom grönytorna med högt gräs, alltför högt för de små dagisbarnen som trots det kommer på besök då och då. Eleverna från musikklasserna använder parken flitigt, spelar boll, kastar kubb mm på "fotbollsplanen", springer och leker mellan träden i den södra delen av parken. Jag och många andra närboende promenerar genom parken nästan dagligen.

Så nog används parken trots att det inte är en park utan en inhägnad, dåligt städad privat tomt. Vad är då poängen med reportaget, att visa att en privat tomt utan normala parkfunktioner inte besöks av allmänheten i någon större utsträckning?

Området har dock en stor potential- uppvuxna träd, god jordmån mm - att med relativt små insatser utvecklas till en allmän park.

Rolf Svanström
Seminarieparkens vänner